

[Poul Nielson]

som problemet tegner sig i vores område, og da er det vores ansvar at sige, at tvivlen kommer den danske sikkerhed til gode. Jeg er totalt enig i, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem øgede rustningsudgifter og øget sikkerhed, især når vi ser det globalt, og især når vi ser det i en række regionale u-landssammenhænge. Jeg er fuldstændig enig.

Til hr. Niels Helveg Petersen vil jeg sige, at vi er indstillet på, at en fornyet gennemgang og analyse af de sikkerhedspolitiske problemer vil være velkommen.

Til hr. Ib Nørlund, som omtalte det forsøg, der er gjort her i det sidste lille års tid på at genoplive – men det har ikke helt ført til patientens genopstandelse – Kekkonenforslaget om Norden som en atomfri zone, vil jeg sige, at det er der ikke noget egentligt nyt i. Spørgsmålet om garanti udefra har ikke været særlig troværdigt, når man ser på problemet, især fordi afgrænsningen af, hvad Norden er i visse sammenhænge, og hvad Norden er som noget ganske mindre, når vi taler om, hvad der må være atomfrit, skaber en høj grad af utroværdighed også omkring karakteren af den garanti, der eventuelt kunne komme udefra fra den ene af siderne.

Med hensyn til tropper i Danmark, som hr. Ib Nørlund også omtalte, synes jeg, det er rimeligt at kigge hele horisonten rundt og se på spørgsmålet om tropestationering, graden af frivillighed og graden af national selvbestemmelse i de enkelte lande, hvor tropperne stationeres. I en række lande ikke ret langt herfra er der ikke ret meget at bestemme selv for de pågældende lande eller deres parlamenter, når det drejer sig om, hvornår tropper kommer udefra, hvor mange der kommer, hvordan de kommer, eller hvor længe de skal blive der. Det synes jeg er en ganske afgørende forskel, og – må man tilføje – vi har overhovedet ikke engang talt om tropestationeringer her i Danmark.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt til forsvarsministeren sige to ting om det forbehold, han henviser til: at jeg har studeret selve communicateet – og jeg betvivler det aldeles ikke, når forsvarsministeren siger, at han og statsministeren har taget et forbehold, det skal da nok passe – og at de, der har studeret communicateet rundt

omkring, heller ikke kan se noget om forbeholdet. De kan derimod se, at det er NATOs forsvarsministre, der er enige om at udtale sig sådan og sådan.

Dernæst synes jeg nok, at det forbehold, som er taget under mere fortrolige former, som ministeren refererer til, i vid udstrækning er blevet ophævet gennem de øvrige bemærkninger, som ministeren er kommet med ved andre lejligheder, men også her, hvor ministeren selv er inde på, at en øgelse af militærundergifterne og rustningsudgifterne er en nødvendighed. Jeg synes derfor nok, at der er tale om en slags forbehold over for forbeholdet.

Og så vil jeg godt sige til hr. Poul Nielson, at det, jeg var inde på, og det, jeg vender mig imod, er, at man slynger nogle bestemte tal ud for at vise, hvor overlegne de andre er, og derfor må vi også følge med. Hr. Uwe Jensen (Ribe a.) fra fremskridtspartiet var inde på det samme. Han var dog så forsigtig ikke at slynge tal ud, men lod det bare stå som en almindelig besværgelse, og det gjorde han nok klogt i.

Den rigtige måde at vurdere militærundergifterne på er netop i forhold til indbyggertallet. Deraf kan vi se, hvor meget der ofres pr. indbygger på militær. Her ligger Danmark faktisk i den øverste ende, i den øverste fjerdedel i den internationale statistik. At vi så har mange penge til rådighed, fordi vi har et stort bruttonationalprodukt, det tredje- eller fjerdestørste i verden pr. indbygger, er en anden sag, men det ændrer aldeles ikke ved, at vi internationalt ligger højt, når det drejer sig om det militære forbrug pr. indbygger.

Lad mig da for resten sige til hr. Poul Nielson, at det forbehold, som man må tage, altså med hensyn til at soldaterne nogle steder får en høj løn, andre steder ingen eller en lille løn, må man jo tage under alle omstændigheder, også med hensyn til bruttonationalproduktet.

Og til allersidst kan jeg betro hr. Poul Nielson, at det Rumænien, som har vendt sig, men uden at tage forbehold over for sine egne forbehold, meget kraftigt mod yderligere militærundergifter, det bruger ifølge det britiske institut på militærundergifter målt i forhold til bruttonationalproduktet 1,8 pct., det vil sige næsten kun det halve af, hvad Danmark bruger af sit bruttonationalprodukt. De har altså sagt nej uden forbehold, som senere